

Windmolenparken passen niet in Nederland

Fred van Leeuwen | actiecomité De Klap van de Molen

3-4-12 - 21:35

© anp.

Boeren verdienen goed geld aan op hun grond geplaatste windturbines ('Leven van de wind', Trouw 27 maart). Intussen delven omwonenden het onderspit. Bestuurders en energiebedrijven gaan maar al te gemakkelijk voorbij aan de overlast en schade die deze turbines veroorzaken.

Of windparken het landschap verrijken of dat hier juist sprake is van planologisch vandalisme, het staat onomstotelijk vast dat, met uitzondering van de uitverkoren boeren, geen mens ervoor kiest aan de voet van een windpark te wonen en getergd te worden door de slagschaduw en het hinderlijke geluid dat windturbines voortbrengen. Bovendien brengt de laagfrequente modulatie van dat geluid voor omwonenden gezondheidsrisico's met zich mee.

Dat bewoners van het platteland onze agrariërs een nieuwe inkomstenbron misgunnen is een misverstand. Waar het hier om gaat is dat zij voor deze agrarische bijverdienste een te hoge rekening gepresenteerd krijgen. De overlast leidt namelijk tot een aanzienlijke waardevermindering van hun woningen. In de financiële plaatjes die de windenergielobby ons voorschotelt ontbreekt die schadepost.

Dat is niet zo verwonderlijk, want zouden omwonenden naar behoren gecompenseerd worden, dan stort het kaartenhuis in elkaar. Ook gemeentebesturen hebben grote moeite te erkennen dat de waardevermindering van woningen nabij windparken een realiteit is, laat staan dat zij bereid zijn de WOZ-waarden van deze woningen te verlagen, want dat scheelt natuurlijk belastinginkomsten. Maar wanneer de kwestie wordt voorgelegd aan gerechtelijke instanties blijkt de waardedaling, afhankelijk van de afstand tot het windpark, soms op te lopen tot wel vijftig procent.

Terwijl boeren profijtelijke zaken doen met energiebedrijven, zitten hun burens niet zelden met hypotheekschulden boven de gezakte executiewaarden en met moeilijk verkoopbare woningen. In de gemeente Houten in Utrecht waar het energiebedrijf Eneco een klein windpark wil aanleggen, is de waardevermindering van 200 omliggende woningen geraamd op meer dan 10 miljoen euro. Die planschade kan voor een beperkt deel worden verhaald op de instanties die de bouwvergunningen hebben verleend. Maar zelfs met eerlijke schadevergoedingen wordt de overlast niet weggewist.

De oplossing is eenvoudig. Bij de aanleg van windparken dient voldoende afstand te worden bewaard tot de bebouwing. In Frankrijk en Duitsland wordt een afstand van 1500 meter aangehouden, in Nederland van 400 meter. De ruimte is beperkt en Nederland wil toch de zelfopgelegde windenergie-doelen halen.

Laten we er niet omheen draaien. In Nederland is onvoldoende plek voor windparken, laat staan grootschalige parken. Zet ze op zee.

De Persgroep Digital. Alle rechten voorbehouden.